

[Krag.]

mindre, men Ambulancen være blevet i tilsvarende Grad bedre udstyret, tror jeg, samfundsmæssigt set, ikke havde været nogen Ulykke for vort Land og specielt ikke for den Klasse af Befolkningen, her er Tale om.

Det ærede Medlem Hr. Einer Jensen gjorde en Række Bemærkninger om Hjælpekasserne. Jeg maa sige, jeg forstod ikke fuldt ud disse Bemærkninger, saa meget mindre som de Aarstal, det ærede Medlem angav, var Kalenderaar og ikke Hjælpekasseregnskabsaar; det gør det ganske uklart, hvad det ærede Medlems Redegørelse i Virkeligheden betød. Men eet er i hvert Fald klart af det ærede Medlems Tale, og det er dette, at Besparelsen i Hjælpekassernes Forbrug ikke tilnærmelsesvis naar det Udgiftsbeløb, som Loven af 19. Oktober 1931 med den Tillægslovgivning, der nu er Tale om, foranlediger af nye Udgifter i Anledning af Arbejdsløsheden. Det er jo i hvert Fald ganske sikkert.

Jeg ser i Dag, at man i Aarhus har haft en Forhandling om Hjælpekasserne og de bevilgende Myndigheders Stilling til den, hvad Hjælpekassens Midler er blevet anvendt til, o. s. v., og jeg ser af denne Redegørelse, at man i Aarhus, Landets største By udenfor Hovedstadskommunerne, med Hensyn til Hjælpekassens Forbrug er naaet op til en saadan Højde, at Kommunalbestyrelsen ikke vil se sig i Stand til at bevilge mere. Derfor har jeg ganske naturligt ønsket Oplysninger om, i hvilket Omfang 19. Oktober-Loven er blevet administreret gennem Hjælpekasserne, og at faa en Smule Klarhed over, i hvilken Grad Dobbeltforsørgelse kan antages at være etableret gennem Hjælpekasselovgivningen og Loven af 19. Oktober med den her foreslaaede Tillægslov. Men noget Svar derpaa har jeg ikke faaet.

Det ærede Medlem Hr. Rager, og for øvrigt ogsaa i nogen Maade den højtærede Socialminister, var af den Opfattelse, at jeg egentlig stod som Garant for 19. Oktober-Lovens Godhed og forsvarlige Anvendelse. Den højtærede Minister ryster paa Hovedet. Jeg forstod af hans Tale i Dag, at han ikke sætter Pris paa, at man bemærker en saadan Gestus. Der synes at være sket en Kovenning i den højtærede Ministers Stilling til, i

hvilken Grad han bliver bemærket af udenforstaaende, og jeg skal saamænd ogsaa fremtidig undlade at notere mig de forskellige Gebærder, hvormed den højtærede Minister ledsager Udtalelserne her fra Talerstolen. Men jeg bliver nødt til at oplyse ham om, at i Gaar udtalte det ærede Medlem Hr. Rager udtrykkelig, at han mente, at jeg stod som Garant for denne Lov, og det ærede Medlem oplæste et Citat af Venstres Betænkning. (Rager: Nej, af Deres Ordførertale!). Naa, ja, vi kan maaske finde det begge Steder — en Udtalelse, hvori han fandt, at denne Garanti var givet.

Men jeg maa sige til det ærede Medlem, at han er ganske paa Vildspor. Det ærede Medlem maa vide, hvad det er, der i denne Forbindelse var Tale om. Det var jo Loven af 19. Oktober, sammenstillet med det Forslag, som Ministeren fremsatte til en midlertidig Understøttelseslovgivning i Januar 1931, et Forslag, som var blottet for enhver Angivelse af, paa hvilken Maade Kontrolbestemmelser vilde blive etableret overfor de i Henhold til Forslaget nydende. Det ankede jeg over under Behandlingen af denne Sag i Vinteren 1931, og da jeg saa saa, at den højtærede Minister i sit Forslag af September 1931 havde indsat bestemte Angivelse af, paa hvilken Maade Kontrollen skulde bringes til Udførelse, var det ganske naturligt for mig, at jeg udtalte min Tilfredshed dermed, ligesom jeg naturligvis ogsaa maatte udtale min Tilfredshed med, at der var tilvejebragt en vis Sikkerhed — som den højtærede Minister for øvrigt i sine Cirkulærer ogsaa har søgt at underbygge — mod, at omstrejfende Personer fik Adgang til Understøttelse, ligesom der ogsaa var søgt tilvejebragt Sikkerhed mod, at man kunde flytte rundt i Landet, efter som Understøttelserne de forskellige Steder flød mere eller mindre rigeligt.

Ja, jeg har sagt, at dette betød Forbedringer. Men min Stilling til Loven i det hele taget turde vel ogsaa for det ærede Medlem Hr. Rager være et tydeligt Bevis for, at jeg paa ingen Maade vilde paatage mig en saadan Garanti. I øvrigt kan jeg naturligvis kun udtale min Tilfredshed med, at det ærede Medlem Hr. Rager synes at finde en Værdi i en saadan Garantis Udstedelse, hvis den virkelig var givet, og det kan det ærede Medlem for saa vidt have Ret i.